

81. Eljött a szép óra végre...

Előző énekre.

1. Eljött a szép óra végre, S imádságra hív minket,
Melyben Istennek hű népe Kegytrónja elé siet.
Urunk, halld meg kérésünk, Áldásodat add nekünk!
2. Érezzük mi gyengeségünk, De bátorít szent kegyed;
Megbocsátod tévedésünk, Hogyha hisszük igédet.
Aki bűnét megbánja, Hű szíved azt megszánja.
3. Nemcsak a magunk javáért Száll hozzád imánk szava;
Sokaknak megváltásáért Könyörgünk, Isten Fia.
Tudod, vannak még sokan A Sátán béklyóiban.
4. Ím sok az aratnivaló, – Küldd ki aratóidat,
Hogy sok tőled távol álló, Ismerje meg szavadat;
Hogy e világ fényt vegyen, S néked templomod legyen!
5. Add a buzgó munkásoknak Művére áldásodat,
Éltet adj a megholtaknak, Szenteld fel újra házad.
Leghűbb Pásztor, gyűjtsd egybe Nyájadat szent egedbe.

82. Boldog ember, aki nem jár...

Előző énekre.

1. Boldog ember, aki nem jár A bűnösök ösvényén;
Hitetlen tanácsot nem vár, S nem ül csúfolók székén;
Gonoszokkal nem halad, Bölcsességben megmarad!
2. Ki az Isten törvényében Leli teljes örömét,
Ki az élet ösvényében Találja a reményét,
Mely világosságot nyújt, És így jó tettekre gyűjt.
3. Termő fához hasonlatos, Mely a vizek partján van,
Gyümölcsse sok és illatos, Levele hervadhatlan;
Nap heve nem égeti, De gyümölcsét érleli.
4. Mert a hit erős alapja Csak az igében vagyon,
Melyből életnedvét kapja A szeretet gazdagon;
Ott a reménység zöldell, S életerőt vehet fel.
5. De nem úgy, kik gúnyolódnak, S gonoszok, hitetlenek,
Mint a polyva szétszóratnak, Hogyha megkísértetnek;
Mint a fű, elhervadnak, Elszáradnak, elmúlnak.
6. Ítéletkor elkárhozik, Ki kétszínű hitében;
Hívek közül kirekesztik, Ki megmarad bűnében.
A gonoszok elmúlnak, A hívők megújulnak.